

[Steen Folke.]

tale om store sager. Så vidt jeg ved, beslægtet fritidsundervisningen kun et par procent af statens samlede undervisningsbudget. En væsentlig grund er nok, at her er et uddannelsesområde, hvor der endnu hersker en liberalitet i egentlig forstand, ikke at forveksle med liberalisme. Mens statsmagten i øvrigt har strammet grebet om uddannelserne, i de seneste år kan man måske specielt nævne de højere uddannelser, så udgør fritidsundervisningen endnu et åndehul. Det vil næppe i samme grad være tilfældet, hvis dette forslag bliver vedtaget; så vil liberaliteten blive erstattet af liberalisme, og det vil være et trist tilbageskridt.

Jeg er i øvrigt i den lidt usædvanlige situation, at jeg er enig i hovedsynspunkterne i det, som undervisningsministeren sagde om dette forslag. Derfor skal jeg gøre mit eget indlæg ret kort.

Venstres forslag går i alt væsentligt ud på at fjerne de bestemmelser i den nuværende fritidsundervisningslov, som er gyldige for hele landet, og i stedet lade det være op til de enkelte kommuner, hvad der skal ske. Man kan naturligvis stille sig lidt skeptisk over for, om denne såkaldte decentralisering overhovedet virker efter sit pålydende, altså om ikke magten f.eks. snarere flyttes til Kommunernes Landsforening end til folk i lokalsamfundene. Men lad os nu blot antage, at forslaget virker efter den erklærede hensigt. Det vil da i hvert fald føre til større uensartethed, ikke alene i de faktiske fritidstilbud, for dér kan man jo sige, at disse tilbud allerede er meget forskellige, meget varierende fra kommune til kommune over hele landet, men først og fremmest – og det er det væsentlige – i mulighederne for i fremtiden at etablere fritidsundervisning, især fritidsundervisning af hvad man kunne kalde mere alternativt art.

Jeg mener ikke, der er tvivl om, at den frygt, som undervisningsministeren nærede for, at dette forslag kunne befordre tendenser til, at man ville anlægge en slags censur rundt omkring i kommunerne, altså også censur over for indholdet i den fritidsaktivitet, som kan støttes, i høj grad er reelt begrundet. Jeg vil ikke sige mere om det.

I dette forslag er der naturligvis enkelte ting, som kan diskuteres, f.eks. forslaget om at afskaffe aldersgrænser i fritidsaktiviteter for børn og unge, som nok vil være et pædagogisk fremskridt, men det er et helt isoleret træk i

det samlede forslag. Der er også mindre, men mere reaktionære detaljer i forslaget, f.eks. afskaffelse af undervisningsministerens ret til at forordne arbejdsfrihed med lønkompensation for unge, der følger erhvervsmæssige kurser under fritidsloven.

Der skal sammenfattende ikke være nogen tvivl om, at VS vil gå imod dette lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

Jeg vil allerførst sige tak til ordførerne for kristeligt folkeparti, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og fremskridtspartiet. Der var mange positive bemærkninger fra de fire partiers side, dem bed jeg mærke i, og det er venstre tilfreds med.

Hovedprincippet i venstres forslag til en ny fritidslov er, at kommunerne selv skal have lov til at bestemme, hvilke regler der skal gælde på fritidsområdet. Endvidere afskaffes de automatiske udgiftstilskud fra staten, og fritidsområdet kommer ind under bloktilskuddene. Det betyder, at hver kommune selv kan bestemme omfanget af fritidsvirksomheden. Ønsker man at ofre mange penge, bliver der flere aktiviteter, men til gengæld bliver det dyrere i skat. Er man mere sparsommeligt indstillet i kommunen, bliver der færre aktiviteter, men til gengæld mindre skat.

Venstres lovforslag betyder, at alle de nuværende stive administrationskrævende fællesregler på fritidsområdet bortfalder. Det betyder for fritidsvirksomhed for børn og unge, at kommunerne nu kan give aktivitetstilskud, og at foreningerne ikke bliver tvunget af reglerne til at lave interessegrupper. Med andre ord vil loven respektere foreningerne. Vi kræver ikke som i dag, at foreningerne skal rette sig efter loven og indrette deres aktiviteter herefter.

De forskellige aldersgrænser for ungdomsarbejdet ophæves og erstattes af en fælles grænse på 25 år.

For aftenskolen vil det ligeledes være sådan, at de lovbestemte former som studiekredse, aftenhøjskole osv. bortfalder, og i stedet kan kommunerne selv fastsætte reglerne for, hvorledes fritidsvirksomheden skal organiseres.

Endvidere kan kommunerne selv bestemme deltagerantallet på de forskellige hold. Det er efter lovforslaget således, at kommunerne, i god tid inden et nyt skoleår starter, skal fortælle, hvorledes reglerne bliver i det kommende år.